

Kázeň z ev. večerných Služieb Božích v Bratislave s prijatím do ECAV a konfirmáciou (Nový kostol), utorok po Poslednej nedeli po Zjavení,

8. 2. 2022, 18.00; ES 634, 237, 606; téma: **Kristovo telo a Jeho časti**

1. Korinským 12, 12 – 27: „¹² Lebo ako telo je jedno a má mnoho údov, ale všetky údy tvoria jedno telo, aj keď ich je mnoho: tak aj Kristus. ¹³ Ved' aj my všetci v jednom Duchu sme boli pokrstení v jedno telo, či Židia alebo Gréci, či otroci alebo slobodní; a všetci sme boli napojení jedným Duchom. ¹⁴ A ved' ani telo nie je jeden úd, ale mnoho (údv). ¹⁵ Keby noha povedala: Pretože nie som oko, nie som z tela - či zato nie je z tela? ¹⁶ A keby ucho povedalo: Pretože nie som oko, nie som z tela - či zato nie je z tela? ¹⁷ Keby celé telo bolo oko, kdeže by bol sluch? Keby celé (telo bolo) sluch, kdeže by bol čuch? ¹⁸ Takto však Boh rozložil údy v tele, jeden každý z nich, ako On chcel. ¹⁹ Keby však všetky (údy) boli jedným údom, kdeže by bolo telo? ²⁰ Takto je síce mnoho údov, ale jedno telo. ²¹ Ved' oko nemôže povedať ruke: Nepotrebujem ťa! alebo hlava zas nohám: Nepotrebujem vás! ²² Ba čo viac: údy tela, ktoré sa zdajú slabšími, sú veľmi potrebné, ²³ a tie, ktoré sa nám zdajú menej cennými na tele, tým väčšmi si ich uctievame, a našim neslušným (údom) dostáva sa tým slušnejšieho odenia, ²⁴ ale naše slušné (údy) to nepotrebujú. Tak zostavil Boh telo, že zaostalému dal väčšiu česť, ²⁵ aby nebol v tele rozkol, ale aby údy navzájom rovnako sa starali o seba. ²⁶ A preto keď trpí jeden úd, spolu s ním trpia všetky údy; keď sa jednému údu dostáva oslava, radujú sa s ním všetky údy. ²⁷ Vy (spolu) ste telo Kristovo a každý osve (Jeho) úd.“

Drahí bratia, drahé sestry, milí hostia!

Milá Hanka, milá Janka, milý Jarko, budete prijatí za dospelých členov nášho zboru a evanjelickej cirkvi.

Tam, kde patríme sa máme pýtať: **Čo by chýbalo v našej rodine, zamestnaní, triede, v skupine priateľov i v cirkevnom zbore, keby sme tam neboli?**

Je dobré **uvažovať, čo tam prinášame, čo by tam nebolo bez našej prítomnosti?**

Apoštol Pavel, aby odpovedal na tieto otázky, nehovorí o cirkvi najmä ako o organizácii, ale ako o živom organizme. Píše o cirkvi ako o Kristovom tele a porovnáva ju s ľudským telom.

1) Po prvé, poukazuje na to, že **SME SÚČASŤOU CIRKVI, ŽE SME JEDNOU Z JEJ DÔLEŽITÝCH ZLOŽIEK EŠTE PREDTÝM, AKO SME NIEČO VYKONALI:** *boli sme pokrstení v jedno telo ... napojení jedným Duchom*

Nie všade je to tak. V iných oblastiach sa musíme presadiť, aby nás uznali. Ak človek chce získať zaujímavú prácu, nie je to samozrejmosť. O prácu sa musí uchádzať a ak ho zamestnajú, musí sa ešte osvedčiť, aby ste si prácu udržal. **S Pánom Ježišom už máme svoje miesto.** Kristus svoje pôsobenie vo svete naplánoval ako

partnerstvo, v ktorom každému človeku prideluje špecifickú úlohu.

2) Apoštol Pavel ďalej hovorí, že **HOCI SÚ NAŠE FUNKCIE RÔZNE, MAJÚ ROVNAKÚ HODNOTU.**

Spomeňte si na to, čo sme počuli z Písma svätého: *„Keby ucho povedalo: 'Nie som oko, preto nepatrím k telu', neprestalo by byť súčasťou tela. Ak by celé telo bolo okom, ako by mohlo počuť? A keby to bolo len ucho, ako by mohlo voňať?“*

Má to svoje dôsledky: nejde o pohrdanie inými, ani o závisť voči druhým. **ČLOVEK POTREBUJE RÔZNE ČASTI TELA.**

Predstavme si, že traja ľudia sa stratili na púšti. Jeden z nich má zmysel pre orientáciu, ale je vzrastom je nízky. Druhý sa nevie orientovať v prostredí, no dokáže uniesť 20 kg potravín a mnohé litre vody, vďaka ktorým sa putujúci môžu dostať do oázy. Tretí nemá žiadnu z týchto vlastností, ale má vodcovské schopnosti, vie dodať odvalu, keď to je potrebné. **Ktorá z týchto troch schopností je najdôležitejšia? Žiadna,** pretože ak čo len jedna z nich nefunguje, nik z putujúcich neprežije. **Všetky tri funkcie sa líšia, ale majú zásadný význam. ČLOVEK POTREBUJE RÔZNE ČASTI A FUNKCIE TELA.**

V CIRKVI JE TO ROVNAKÉ. Apoštol Pavel uvádza neúplný zoznam týchto úloh. Napríklad:

Funkcia oka

Niektorí ľudia majú dobrý zrak. Vidia, čo sa deje. Ak niečo nie je v poriadku, okamžite si to všimnú. Sú veľmi nápomocní. V cirkvi alebo v skupine mládeže sú **cenní ľudia, ktorí sú pozorní k druhým, ktorí napríklad vidia, že prišiel niekto nový, alebo že niekto je osamelý, a idú za ním.** Rovnako aj tí, ktorí vnímajú očakávania, ktoré sa objavujú v skupine, reagujú na ne či upozornia vedúcich. Naopak, sú ľudia, ktorí sa pozerajú iba na to, čo je zlé, kritizujú, očierňujú. Iste, ani v cirkvi sa nebránime kritike, ale jej cieľom je budovať, naprávať, zlepšovať. Funkcia oka – zraku je dôležitá, aby nám neunikali možnosti nápravy a vedeli sme správne reagovať na problémy. Neváhajte – neváhajme ju používať.

Funkcia ucha

Ako študenti teológie sme v rámci praxe mali vykonať návštevu chorých v nemocnici. Obávali sme sa toho a vedúcemu praxe sme povedali: „Nevieme, čo máme pacientom povedať.“ Odvetil: „Nebojte sa, **hlavný je úprimný záujem a ochota počúvať.** To je to, čo

potrebujú.“ Presne tak to aj bolo a platí to dodnes – a nielen pri ľuďoch v chorobe.

Toľko ľudí okolo nás potrebuje byť vypočutých. Budme pre nich pozorne počúvajúcimi ušami. Zaujímajme sa o nich, o ich životné príbehy, venujme čas ich problémom.

Možno vnímame, že byť pozorným uchom, je naším obdarovaním. Ak áno, neváhajte tento dar prezentovať, pretože počúvanie a z neho prameniace porozumenie nielenže pomáha druhým, ale prináša radosť aj nám.

Funkcia rúk

V živote nestačí len hovoriť. Potrebujeme ruky. Pri väčšine činností si neuvedomujeme, **aké potrebné sú ruky – to, aby ľudia v cirkvi priložili ruky k dielu.** Bez nich by neboli možné podujatia pre deti, mládež, opravy, brigády, množstvo ďalších aktivít, bez nich by cirkev nemala nádej na duchovný rozvoj.

Funkcia nôh

Nohy používame na to, aby sme pevne stáli a najmä na chôdzu. Preto ich apoštol Pavel používa na ilustráciu iniciatív, ktoré možno uskutočniť. **Bez nôh sa ani najlepšie nápady neuskutočnia. Zostanú v štádiu zámerov, zbožných prianí, či premárnených príležitostí.**

Nie každý sa dokáže chopiť iniciatívy. Ak tento dar máme a používame ho, je to na úžitok a radosť mnohým ľuďom.

Oči, uši, ruky, nohy sú rôzne časti tela s ich funkciami.

Jedna či viaceré z týchto funkcií je nám blízka.

Niektor je v cirkvi očami – vidí, čo je správne a čo nie, a niečo s tým urobí

i upozorní tých, ktorí môžu zasiahnuť.

Iný má blízko k funkcii uší. Úprimne sa zaujíma o druhých a vie ich počúvať.

Ďalší má blízko k funkcii rúk. Je aktívny a schopný dávať.

Zase iný má blízko k nohám. Vyvíja užitočné iniciatívy.

Vie ísť za ich realizáciou.

Milá Hanka, milá Janka, milý Jarko, tešíme sa z toho, že chcete byť dospelými, teda zodpovednými členmi cirkevného zboru. **V myšlienkach aj modlitbách sa zamýšľajte nad darmi, ktoré dal Pán Boh vám, aby ste ich používali – nimi slúžili v cirkvi. Bez vás by niečo dôležité v zbore – v cirkvi chýbalo.**

Každý má v zbore určitú úlohu. Máme do neho nielen navonok – evidenčne patriť, ale preň aj čosi robiť. – Aby to nebola tá cirkev, ten zbor, ale aj jeho/jej cirkev, tvoj

cirkevný zbor, môj-náš duchovný domov – na slávu a česť Pána Ježiša Krista, na úžitok druhým a nám na radosť a požehnanie. Amen.

Použitím myšlienok Daniela Gnaegiho a Ondřeja Soběslavského: [Martin Šefranko, ev. farár](#)